

Kristian Jensen så ikke her i dag love, at man i hvert fald i god tid før næste valg siger, hvad det er for nogle skatter, man vil sætte op? For hvis man ikke vil sætte skatterne op, kan man jo bare fortsætte med det skattestop, som statsministeren har sagt skulle vare i mindst 10 år.

Formanden:

Så er det hr. Kristian Jensen, og derefter er det hr. Villy Søvnald, hr. Ole M. Nielsen og hr. Morten Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

I løbet af 1 time er fru Pernille Blach Hansens tal pludselig steget til 2 mia. kr. Og når fru Pernille Blach Hansen siger 2 mia. kr., skyldes det jo, at fru Pernille Blach Hansen har den indstilling, at de planlagte skatter og afgifter, som vi ikke gennemfører, nu skal være besparelser, og det er dermed en indstilling om, at skatteborgernes penge først og fremmest er samfundets, og så kan skatteborgerne ellers få dem til låns, efterhånden som det passer Socialdemokratiet.

Sådan har vi det ikke, så derfor er de 2 mia. kr., som fru Pernille Blach Hansen nu begynder at tale om, lige så meget grebet ud af den blå luft som det andet.

Så vil jeg lige koncentrere mig lidt om hr. Jacob Buksti og spørgsmålet om et skattestop. Det er en tilståelsessag fra Socialdemokratiets side, når man tror, at det eneste alternativ til et skattestop er skattestigninger. Faktisk er det jo også sådan, at et alternativ til skattestop kan være skattesænkninger, og derfor har vi en målsætning om, at vi gerne vil gennemføre skattesænkninger fra den 1. januar 2004.

Vi har sagt, at et skattestop løber i denne her valgperiode. Vi har sagt, at vi ønsker skattesænkninger, og det har regeringen sagt i det samarbejde, der er mellem Venstre og Det Konservative Folkeparti. Vi vil naturligvis, hvis vi ændrer på den holdning, forud for et valg fortælle det i god tid, så vælgerne ved, hvad de har at forholde sig til, sådan at vi lægger vores politik åbent og ærligt frem i dag, som vi har gjort det hidtil, og gennemfører det, vi har lovet vælgerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

For et stykke tid siden krydsede vi klinger om Venstres frihedsbegreb. Det, der er spændende,

er jo ikke teoretisk at bekende sig til et frihedsbegreb. Det er den praktiske omsættelse af det i virkeligheden.

Jeg vil godt spørge hr. Kristian Jensen og Venstre igen: Er man virkelig nået så langt i orwellsk nysprog efter så få dage i regering, at man tror, at man kan gennemføre en argumentation over for mennesker, der oplever, at deres uddannelser bliver taget væk, ved at sige: Det her betyder en født frihed til jer? Det er jo en absurd argumentation.

Er man virkelig nået så langt efter bare godt 100 dage, at man tror, at man kan forklare dem, der kommer på de lavere ydelser, uanset hvad grunden er til, at de kommer på en lavere ydelse, at det her giver dem større frihed? Er man virkelig kommet så langt i forhold til de udstødte grupper, vi har, som får det slemt, fordi denne her regerings politik består i at omfavne, når der er presse til stede, men så i øvrigt skære i forhold til de dårligst stillede, at man vil sige, at det giver dem en større frihed? Det er absurd orwellsk argumentation.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg spurgte før, om ikke det var rigtigt, at »mennesket frem for systemet« i virkeligheden betød det stærke menneske frem for det system, som skal skaffe lighed for alle borgere. Der fik jeg så det svar, at man jo gav skattelettelser, for at de kunne få frihed til at vælge.

Så har hr. Kristian Jensen senere sagt, at den rige, direktøren, tager lige så meget bad som den fattige gør. Jeg tror, det er en helt almindelig kendsgerning, at de, der har højere indkomster, også betaler mere i grønne afgifter. De har større varmeudgifter, de har større vandudgifter. De har større udgifter og større forbrug i det hele taget. Selvfølgelig har de da det, og dermed har de også større udgifter til grønne afgifter, og det er så dem, der nu begrænses.

Kan hr. Kristian Jensen ikke også bekræfte, at de 500 kr., som gennemsnitsfamilien nu sparer, altså dækker over 150 kr. i den nedre ende, og de i den nedre ende, der sparer 150 kr. i grønne afgifter, er faktisk dem, der nu skal ud og betale mere, når de skal vælge aftenskole osv.? De 150 kr., de sparer i grønne afgifter, strækker altså ikke langt til det frie valg, som hr. Kristian Jensen argumenterer for.